

РЕШЕНИЕ

№ 1845

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9580** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 32212 от 08.09.2022 г. и вх. № 37273 от 19.10.2022 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от “Консулт Трейдинг 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес]представяван от управителя Г. П. Г. срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 11210 – 06014 – 091 – 001 от 27.04.2022 г., издаден от Н. С. И., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Г. Л. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1338 от 23.08.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди юни, юли, септември, октомври и ноември 2020 г., ведно със съответните лихви.

Жалбоподателят отправя молба до съда да отмени РА като незаконосъобразно, тъй като е издаден в противоречие с материалния закон. Излагат се аргументи, че доначисляването на ДДС е във връзка с извършени от оспорващия доставки на услуги към дружества, регистрирани извън България. С РА е прието, че не е налице основание за прилагане на нулева ставка по продажбите на услуги – по отношение на клиенти на оспорващия от държави членки на ЕС, поради което спрямо дружеството е приложима нормата на чл. 21, ал.1 от ЗДДС. Инвокират се аргументи, че дори тезата на издателите на РА да е правилна, то не е съобразена с разпоредбата на чл. 67, ал.2 от ЗДДС. Посочва се , че в РД и РА са описани чуждестранните клиенти на

жалбоподателя от Ш., К., Великобритания, Ч., Британски Вержински острови и Германия, към които са извършвани доставки на услуги по чл. 21, ал.2 от ЗДДС. Жалбоподателят посочва, че спорният въпрос по делото е дали са изпълнени условията на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС по отношение на мястото на изпълнение на доставките и организационната форма на получателите, като от там се прецени дали същите са облагаеми по смисъла на чл. 12, ал.1 от ЗДДС. Оспорва се тезата на органите по приходите, че щом в ЗДДС не са изрично регламентирани документите, които са необходими за доказване на статута на получателя – дали е данъчно задължено или данъчно незадължено лице, то в този случай трябва да се приложи Регламента за изпълнение (ЕС) № 282/2011 г. на Съвета на Европа. Не на последно място оспорващия възразява срещу направеното от органите по приходите разграничение между клиентите на дружеството в ЕС и извън ЕС. В хода на съдебното производство жалбоподателят – редовно призован, се представлява от адв. К., който поддържа жалбата, предлага да бъде уважена.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 – 11210 – 06014 – 020 – 001 от 27.10.2021 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Н. С. И., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на “Консулт трейдинг 2019“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: корпоративен данък от 13.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и Данък върху добавената стойност от 03.04.2020 г. до 31.12.2020 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Г. Л. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и П. Г. А., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 27.10.2021 г. по електронен път.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 11210 – 06014 – 020 – 002 от 27.01.2022 г., издадена от Н. С. И., на длъжност началник сектор, срокът за приключване на ревизията е продължен до 25.03.2022 г. Заповедта е връчена по електронен път на 02.02.2022 г.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 11210 – 06014 – 092 – 001 от 05.04.2022 г.. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 11210 – 06014 – 091 – 001 от 27.04.2022 г., с който са определени данъчни задължения за довносяне в размер на 205 764,25 лв. и е определена лихва в размер на 33 810, 85 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 4159 от 17.05.2022 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 798 от 23.05.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК ответникът е издал решение № 1338 от 23.08.2022 г., с което е потвърдил РА оспорената част.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя са връчени искания за представяне на документи и писмени

обяснения. Изискани са за проверка първични и вторични счетоводни документи, и търговската и счетоводна документация на дружеството за ревизираните периоди.

Установено е, че през процесните периоди жалбоподателят е извършвал доставки на консултантски, маркетингови и рекламни услуги, експертни услуги и тестване, проучване пазар и намиране на клиенти, организиране и осъществяване на въздушен транспорт, преводачески услуги, организиране участие в уеб семинари и онлайн курсове. Доставките са фактурирани на чуждестранни контрагенти от страни членки на ЕС и от трети страни. В хода на ревизията с връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от 24.02.2022 г. са изискани документи и доказателства за реално извършване на услугите и доказателства за наличие на основания за начисляване на ДДС, включително удостоверения, издадени от компетентните органи на получателите в потвърждение на факта, че извършват стопанска дейност и идентификационен номер на получателите или друго доказателство, от което да е видно, че са данъчно задължени лица.

Жалбоподателят е представил инвойс фактури с приложени актове за приемане или сертификати за извършване, с легализиран превод на български, в които страните потвърждават, че поетите задължения са изпълнени в пълен обем и нямат претенции една към друга, договори с клиенти, списък на получателите на услуги, установени в ЕС. Дадено е писмено обяснение, в което е посочено, че сделките са извършвани на територията на Република Китай и че стойността на услугите включва материали, труд, почасови разходи и разходи за транспортни услуги. Заявено е, че жалбоподателят няма нает персонал, тъй като услугите са извършвани чрез търговски представител.

Органите по приходите твърдят, че са констатирани, че липсват доказателства в подкрепа на твърдението за наличие на търговски представител. Сочи се също, че не са представени документи с данни за конкретни видове услуги и няма доказателства за формиране на стойността им. В РА се посочва, че жалбоподателят не е представил доказателства, от които да е видно, че получателите на услугите са регистрирани за облагане с ДДС и са данъчно задължени лица. Също така не са представени изисквани в хода на ревизията удостоверения, издадени от компетентните органи на получателите в потвърждение на обстоятелството, че същите извършват стопанска дейност.

В табличен вид в РД са описани дружествата, към които жалбоподателят е издал фактури за предоставени услуги. Посочени са съответните държави – членки на ЕС и трети страни, вида на фактурираните услуги, идентификационните номера на контрагентите и приложимата правна норма при определяне на мястото на изпълнение. За дружествата, чиито идентификационни номера не са представени от оспорващия, органите по приходите са приели, че са данъчно незадължени лица.

На основание действащите законови разпоредби ревизиращите са класифицирали доставките на услуги в пет основни групи в зависимост от статута и местоположението на получателите, а именно: 1. Когато получател е лице, установено на територията на държава членка и има статут на задължено лице и приложение намира разпоредбата на чл. 21, ал.2 от ЗДДС; 2. Когато получател е лице, установено на територията на държава членка и няма статут на задължено лице и приложение намира разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДДС; 3. Когато получател е лице, установено в трета страна, което има статут на задължено лице и приложение намира разпоредбата на чл. 21, ал.2 от ЗДДС; 4. Когато получател е лице, установено в трета

страна, което няма статут на задължено лице и услугите са с предмет съгласно чл. 21, ал. 5 от ЗДДС, приложение намира разпоредбата на чл. 21, ал. 5 от ЗДДС и 5. Когато получател е лице, установено в трета страна, което няма статут на задължено лице и услугите не са с предмет по чл. 21, ал. 5 от ЗДДС, приложение намира разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДДС.

В зависимост от статута на получателите и вида на услугите ревизиращите са определили мястото на изпълнение на фактурираните услуги, отразено в таблица на стр. 12-16 от РД. В заключение органите по приходите са приели, че за жалбоподателя не е налице основание за прилагане на нулева ставка на данъка към клиенти от държави-членки на Европейския съюз, за които същият не е доказал, че са данъчно задължени лица и не е представил доказателства за идентификационните им номера. С оглед това са приели, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДДС, а именно мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност.

Посочените дружества са както следва:

- ROXTECH S., Ш., фактурирани услуги на обща стойност 197 861,54 лв., данъчен период месец юни 2020 г. - консултантска услуга, услуги по проучване на пазара, намиране на нови клиенти (л. 173 – 166 приложение 1);
- PIVE SYNERGY L., К., фактурирани услуги на обща стойност 222 099,17 лв., данъчни периоди юни и юли 2020 г. - маркетингови и консултантски услуги, управление на продажби (л. 186 – 185 приложение 1);
- GOKA L., Великобритания, фактурирани услуги на обща стойност 97 115,49 лв., данъчен период месец юни 2020 г. - маркетингови и консултантски услуги, съвети и консултации, подкрепа в преговорите с европейски компании за обработка на дървен материал (л. 286 приложение 1);
- NEOSHELL CONSULTING AND L.A.L., К., фактурирани услуги на обща стойност 223 218,88 лв., данъчен период месец септември 2020 г. - по договор за въздушен транспорт, проект за доставка, застраховка, комисионна, заявка за товари (л. 161 – 160 приложение 1);
- IWM F. S.R.O, Ч., фактурирани услуги на обща стойност 47 970,64 лв., данъчен период месец септември 2020 г. - услуги по договор за въздушен транспорт, проект за доставка, застраховка, комисионна, заявка за товари (л. 159 – 158 приложение 1);
- N. GK S. F. L., К., фактурирани услуги на обща стойност 5 230,09 лв., данъчен период месец октомври 2020 г. - консултантски услуги, управление на бизнес, намиране на нови клиенти в Русия (л. 67, 135 – 130 приложение 1);
- VISART L., Вирджински острови, фактурирани услуги на обща стойност 27 675,00 лв., данъчен период месец октомври 2020 г. - услуги по договор за въздушен транспорт, проект за доставка, застраховка, комисионна, заявка за товари; (л. 68, 163 – 162 приложение 1);
- G. M. CONSULTING L., Великобритания, фактурирани услуги на обща стойност 110 699,98 лв., данъчен период месец октомври 2020 г. - организиране на уеб семинари, конференции, образователни курсове (л. 69, 157 – 155 приложение 1);
- OWN OST.W. HOLZHAN, Германия, фактурирани услуги на обща стойност 78 627,37 лв., данъчен период месец ноември 2020 г. – рекламни услуги по договор; (л. 72 гръб приложение 1);
- GLINVEST L., Великобритания, фактурирани услуги на обща стойност 18 326,13 лв.,

данъчен период месец ноември 2020 г. – маркетингови и рекламни консултации (л. 72 приложение 1).

Върху стойността на фактурираните услуги в лева, общо в размер на 1 028 824,29 лв., в хода на ревизията е начислен данък върху добавената стойност в размер на 205 764,25 лв. на основание чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Видно от мотивите на РД/РА, посочено е, че се касае за данъчно незадължени лица, установени на територията на друга държава членка. Съответно приложение следва да намери разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДДС. Същата гласи, че мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети, представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място трябва да се посочи, че настоящият съдебен състав с определение от 25.10.2022 г., за насрочване на делото за открито съдебно заседание, разпределя доказателствената тежест между страните. (л. 211 от делото). В хода на проведеното съдебно заседание на 22.02.2023 г. процесуалните представители на страните заявяват, че няма да ангажират нови доказателства, а според представляващия жалбоподателя спорът е правен.

През ревизираните периоди „КОНСУЛТ ТРЕЙДИНГ 2019“ ЕООД е извършвало доставки на консултантски, маркетингови и рекламни услуги, експертни услуги и тестване, проучване на пазари и намиране на клиенти, организиране и осъществяване на въздушен транспорт, преводачески услуги, организиране участие в уеб семинари, онлайн курсове, семинари и други. Услугите са фактурирани на чуждестранни контрагенти от страни членки на ЕС или от трети страни. За фактурираните услуги жалбоподателят не е начислявал данък върху добавената стойност.

Общите правила за определяне на мястото на изпълнение при доставка на услуга се съдържат в разпоредбите на чл. 21, ал. 1 и чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно чл. 21, ал. 1 на от ЗДДС, мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателът е данъчно незадължено лице, е мястото където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят от постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на доставчика. Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателът е данъчно задължено лице, е мястото където

получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката на услуга е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.

Изключение от горните правила са предвидени с разпоредбите на чл. 21, ал. 3-6 от ЗДДС, с чл. 22-24 от ЗДДС.

При определяне на мястото на изпълнение на услуги, което е от значение за извършване на преценка досежно задължението за начисляване на ДДС, следва да се установи конкретният вид на услугата и статута на получателя, а именно дали е данъчно задължено или данъчно незадължено лице, както и дали същият има постоянен адрес или обичайно пребиваване във или извън Европейския съюз. Последното е от значение при извършване на услуги от вида на изброените в чл. 21, ал. 5, т. 2, б. „а“ – „н“ от ЗДДС.

Както в ЗДДС, така и в ППЗДДС не са регламентирани документите, които са необходими за доказване статута на получателя - дали той е данъчно задължено лице или данъчно незадължено лице. С оглед това приложим е визирият по-горе Регламент №282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. Същият е задължителен и се прилага пряко във всички държави членки. Документите, необходими за удостоверяване статута на получателя като данъчно задължено или данъчно незадължено лице, когато се касае за доставки на услуги в страни членки на ЕС, са съгласно чл. 18 от Регламент №282/2011 (Регламента)

Съгласно чл. 18, т. 1 от Регламента, освен ако не разполага с информация за противното, доставчикът на услуги може да счита, че получател, установен в Общността, има статут на данъчнозадължено лице: а) когато получателят му е съобщил идентификационния си номер по ДДС и доставчикът получи потвърждение за валидността на този идентификационен номер и за свързаното с него име и адрес в съответствие с член 31 от Регламент (ЕО) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност; б) когато получателят все още не е получил идентификационен номер по ДДС, но информира доставчика, че е подал заявление за такъв и доставчикът се сдобива с каквото и да е друго доказателство за това, че получателят е данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което е задължено да се регистрира за целите на ДДС, и извърши проверка в разумна степен на точността на информацията, предоставена му от получателя, с помощта на обичайните търговски мерки за сигурност като мерките, свързани с проверките на самоличността и на плащанията.

2. Освен ако не разполага с информация за противното, доставчикът на услуги може да счита, че получател, установен в Общността, има статут на данъчно незадължено лице, когато докаже, че този получател не му е

съобщил идентификационния си номер по ДДС.

3. Освен ако не разполага с информация за противното, доставчикът на услуги може да счита, че получател, установен извън Общността, има статут на данъчнозадължено лице: а) ако получи от получателя удостоверение, издадено от компетентния данъчен орган на получателя, в потвърждение на факта, че получателят извършва стопанска дейност, с цел да му се предостави възможност да получи възстановяване на ДДС по силата на Директива 86/560/ЕИО на Съвета от 17 ноември 1986 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки в областта на данъците върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Общността; б) когато получателят не разполага с това удостоверение, ако доставчикът разполага с идентификационния номер по ДДС или подобен номер, изпълняващ същата функция, предоставен на получателя от страната по установяване и използван за идентифициране на данъчнозадължени лица или с всяко друго доказателство за това, че получателят е данъчнозадължено лице и ако доставчикът извърши проверка в разумна степен на точността на информацията, предоставена му от получателя, с помощта на обичайните търговски мерки за сигурност като мерките, свързани с проверките на самоличността и на плащанията.

Оспорващият в жалбата си до съда посочва, че клиентите му в Ш., К., Великобритания, Ч., Британски Вержински острови и Германия са данъчно задължени лица – те са юридически лица и това им качество не е оспорено или оставено под съмнение от органите по приходите. Инвокират се съображения, че самата им форма на регистрация говори за обстоятелството, че става въпрос за данъчно задължени лица. Тези доводи на жалбоподателя са разбираеми, но същите не се потвърждават от приетите по делото писмени доказателства.

По отношение на процесните дружествата, установени на територията на ЕС и описани по-горе в настоящия съдебен акт с посочване къде се намират относимите за тях писмени доказателства, а именно ROXTECH S., Ш., PIVE SYNERGY L., К., GOKA L., Великобритания, NEOSHELL CONSULTING AND L.A.L., К., IWM F. S.R.O, Ч., N. GK S. F. L., К., VISART L., Вирджински острови, G. M. CONSULTING L., Великобритания, OWH OST.W. HOLZHAN, Германия и GLINVEST L., Великобритания, в хода на ревизията и на съдебното производство, независимо от разпределената доказателствена тежест, не са представени доказателства, посочени в чл. 18, т. 1 от Регламент №282/2011, удостоверяващи, че дружествата са регистрирани за целите на ДДС в другата държава членка. Не са налице данни получателите да са съобщили на жалбоподателя идентификационните си номера по ДДС

и доставчикът да е получи потвърждение за валидността на тези идентификационни номера. Данни за такива номера няма. Не са налице и данни, от които да се установи, че получателите са подали заявление за издаване на идентификационен номер по ДДС и за това да са информирали жалбоподателя.

При една съпоставка между писмените доказателства, свързани с посочените дружества и останалите други такива, се установява, че Договорите за въздушен транспорт № 10102020-1 от 10.10.2020 г., (л. 163 приложение); № 15092020-1 от 15.09.2020 г. (л. 161 приложение) и № 20092020-1 от 20.09.2020 г., сключени между жалбоподателя и VISART L., NEOSHELL CONSULTING AND L.A.L. и IWM F. S.R.O. са идентични по съдържание, а по отношение на контрагентите са посочени само банкови сметки в различни валути и банкови институции. Тези изводи са относими и за приетите Сертификати за завършване и Приемателни актове, съдържащи се в Приложение 1 към делото (л. 1 – 383).

С оглед горното, законосъобразно ревизиращият екип е приел, че посочените по-горе получатели на услугите са данъчно незадължени лица и предвид разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДДС, мястото на изпълнение на доставката на услугата е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за прилагане на разпоредбата на чл. 21, ал. 5 от ЗДДС. Съгласно посочената правна норма, мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване. За целта следва да са изпълнени кумулативно изискуемите от закона предпоставки, а именно: получателят да е данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно пребиваване извън Европейския съюз; услугите да са от вида на посочените в чл. 21, ал. 5, т. 2, б. „а“ – „н“. В случая получателите, във връзка с които на ревизиращия субект са начислени допълнителни задължения за ДДС, са дружества, които са установени на територията на Европейския съюз. От това следва, че дори да се касае за извършване на рекламни, консултантски и маркетингови услуги, които са сред посочените по чл. 21, ал. 5, т. 2 от ЗДДС, поради липсата на едновременно изпълнение на условията на тази разпоредба, същата не е приложима.

Неоснователно е и възражението, че от 01.02.2020 г. Великобритания и Британските Вирджински острови не са част от Европейския Съюз и не попадат под действието на европейските регламенти и закони. Великобритания не е член на ЕС, считано от 31.01.2020 г.,. Съгласно Споразумение за оттеглянето на О. кралство Великобритания и С. И. от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия до

31.12.2020 г. е одобрен преходен период, през който на територията на страната продължава да действа европейското законодателство. Нещо повече в част III: ДДС на Приложение IV „Списък на мрежите, информационните системи и базите данни, посочени в членове 50, 53, 99 и 100“ са посочени крайните срокове за достъп до информационната система за ДДС, като Информацията за регистрацията на данъчно задължените лица може да се обменя чрез V. – VIES в срок до 31.12.2024 г.

Не на последно място трябва да се отбележи, че в случая не може да намери приложение разпоредбата на чл. 21, ал. 5 от ЗДДС, тъй като от приетите и описани по – горе писмени доказателства, относно процесните контрагенти на жалбоподателя, не може да се направи по категоричен начин извод. Посочената разпоредба предвижда, че мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване, когато са налице едновременно следните условия: 1. получателят е данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно пребиваване извън Европейския съюз; 2. доставяните услуги са: а) предоставяне или прехвърляне на права върху лицензия, патент, авторско право, търговска марка, ноу-хау или друго подобно право на индустриалната или интелектуалната собственост, както и прехвърляне на права върху програмен продукт, различен от стандартен софтуер; б) рекламни услуги; в) услуги, извършвани от консултанти, инженери, консултантски бюра, счетоводители, юристи и други подобни услуги, включително услугите по изработка, преработка или доработка на софтуер; г) обработка на данни или предоставяне на информация; д) банкови, финансови, осигурителни, застрахователни и презастрахователни услуги с изключение на отдаването под наем на сейфове; е) осигуряване на персонал; ж) отдаване под наем на движими вещи с изключение на всички видове превозни средства; л) (изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) услуги по осигуряване на достъп до система за природен газ, разположена на територията на Европейския съюз, или до мрежа, свързана с такава система, до електроенергийната система или до топлофикационните или охладителните мрежи, или услуги по пренос или по разпределение чрез тези системи или мрежи и доставката на други услуги, пряко свързани с тях; м) поемане на задължение за неизвършване на действия или неупражняване на права по букви "а" - "л"; н) посреднически услуги, извършени от лице, действащо от името и за сметка на друго лице, във връзка с услугите по букви "а" - "м". Наличието на кумулативните изисквания на чл.21, ал. 5 от ЗДДС не могат да бъдат установени, тъй като услугите са определени по следния начин: „проучване на пазара, управление на бизнеса, намиране на нови

клиенти в Русия и страните в бившия Съветски съюз и други страни“ (л. 173, 135 приложение 1), предоставя „услугата за въздушен транспорт, както следва: проект на доставка, заявка за товара, застрахователна комисионна, опаковане, въздушен транспорт, вземане и доставка на товара и т.н.“ (л. 163, 159 приложение 1), „Изпълнителят се задължава да предостави на Клиента услуги за организиране на участие в уебинари, онлайн конференции, онлайн образователни курсове и семинари“ (л. 157 Приложение 1). От така описаните услуги не може да се установи точно в какво се изразяват същите, поради което органите по приходите са достигнали до верен извод, след като са приели, че не може да се приложи посечената разпоредба.

По изложените съображения жалбата на “Консулт Трейдинг 2019 „ ЕООД следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а РА да се потвърди в обжалваната част като законосъобразен.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи. При това положение на ответника на основание чл. чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал.1 , т. 5 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения във връзка с чл. 161, ал.1 от ДОПК и при материален интерес от 223 285,92 лв. следва да се определи възнаграждение в размер на 13 581, 44 (тринадесет хиляди петстотин осемдесет и един лева и четиридесет и четири стотинки) лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Консулт Трейдинг 2019“ ЕООД срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 11210 – 06014 – 091 – 001 от 27.04.2022 г., издаден от Н. С. И., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Г. Л. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1338 от 23.08.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди юни, юли, септември, октомври и ноември 2020 г., ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА “Консулт Трейдинг 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 581, 44 (тринадесет хиляди петстотин осемдесет и един лева и четиридесет и четири стотинки) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: